

РЕШЕНИЕ

№ 2821

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1075** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от процесуалния представител на ЗК „Лев Инс“ АД срещу Решение № 5463/27.11.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 114-ти състав, по НАХД № 11440/2023 г. по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-142/19.07.2023 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството, на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ), вр. § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КЗ са наложени две имуществени санкции - всяка в размер на по 3000 лева за две нарушения на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Касационният жалбоподател навежда твърдения за неправилност на обжалваното решение, поради което моли същото да бъде отменено. Излагат се аргументи за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган, изразяващо се в нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН. Посочва, че въззивният съд е достигнал до неправилни правни изводи, като е приел, че нормата на чл. 108, ал. 1 от КЗ, е императивна, а тази по чл. 52, ал. 1 от ЗАНН - инструктивна, с което санкционираното дружество било поставено

в по-неблагоприятно положение и в крайна сметка санкционирано. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация – заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, представляван от юрк. Л., оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че във връзка с постъпили в КФН жалби с вх. № 91- 02-302, вх. № 91-02-303 и вх. № 91-02-304 от 03.04.2023 г., подадени от адв. Г. Б. Х. като пълномощник на В. А. Д., на В. А. П. и на П. Й. П., от КФН била инициирана проверка, във връзка с която с писма с изх. №91-02-302 от 04.04.2023г. и от 25.04.2023г., от ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД били изискани подробни писмени обяснения по изложените в жалбите твърдения. Отговорът на застрахователното дружество постъпил в КФН на 19.04.2023г. и на 05.05.2023г.

В хода на извършената от В. Ш. на длъжност главен експерт в КФН, управление „Застрахователен надзор“ проверка било установено, че по отношение на предявени пред ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД претенции с № 0000-1000-02-20-7418 от 29.12.2022 г. от В. А. П. и от П. Й. П. за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по застрахователна полица № BG/22/119001231494, липсвало произнасяне от страна на дружеството в законоустановения срок - до 20.01.2023 г.

В резултат от установеното при проверката на 12.05.2023г. срещу застрахователното дружество бил съставен АУАН № Р-06-131 от 12.05.2023 г. за извършени две нарушения на чл. 108, ал. 1 от КЗ, въз основа на който на 19.07.2023г. било издадено обжалваното пред СРС НП № Р-10-142/19.07.2023 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството, на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, вр. § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КЗ са наложени две имуществени санкции - всяка в размер на по 3000 лева за две нарушения на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

СРС установил още, че ЗД „Лев Инс“ АД било санкционирано на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Наказателното постановление било обжалвано по съдебен ред, като същото било потвърдено с решение на СРС, НО, 18-ти състав по НАХД № 143 50/2021г., което е влязло в сила на 29.10.2022г.

Изложената фактическа обстановка въззивният съд приел за установена въз основа на събраните писмени доказателства по делото и от разпита на актосъставителя – В. Ш., които са сметени за безпротиворечиви и взаимно допълващи се.

От правна страна СРС е приел, че АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в предвидените срокове, като е извел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Въззивният съд е изложил също така, че не е налице и хипотезата на "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид.

Решението на СРС е правилно.

В случая изводите на първоинстанционния съд, че касаторът е осъществил съставите на визираните в АУАН и НП административни нарушения по чл. 108, ал. 1 от КЗ, са обосновани и законосъобразни, като същите изцяло съответстват на събраните по делото писмени и гласни доказателства, които СРС правилно е оценил.

В оспореното решение съдът е направил вярното заключение, че в случая не е спазена нормата на чл. 108, ал. 1 от КЗ, предвиждаща задължение за застрахователите в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, като: 1. - определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. - мотивирано откаже плащането. В процесния случай е установено, че след 29.12.2022г. от предявилите претенция В. А. П. и от П. Й. П. не били изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което правилно е определена датата, от която е започнал да тече 15-дневния срок /работни дни/ за застрахователя, доколкото всички доказателства, които са били нужни за произнасяне по двете предявени претенции, са били налице към дата 29.12.2022г., съгласно чл. 106, ал. 3 от КЗ. Нарушението на посоченото правило се санкционира на основание чл. 108, ал. 1 от КЗ при установената повторност, предвид обстоятелството, че дружеството е било санкционирано за същото нарушение с влязъл в сила съдебен акт.

Неоснователни са възраженията на касатора, че не са спазени сроковете в административнонаказателното производство. Следва да се отбележи, че сроковете са изпълнени, доколкото КФН е предприела проверка на следващия ден, след сезирането ѝ с жалби от В. А. П. и от П. Й. П., че липсва отговор от ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД по предявените от тях претенции. На следващо място административнонаказателната отговорност е ангажирана в съответните срокове, тъй като с писма от 04.04.2023 г. и от 25.04.2023 г., от ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД били изисквани подробни писмени обяснения по изложените в жалбите твърдения, което е свързано с изясняването на фактите и обстоятелствата по случая, респ. АНО в срок и съобразно събраните доказателства е пристъпил към ангажиране на административнонаказателната отговорност на застрахователното дружество. Аналогично текаат и сроковете за действие от страна на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, като е предвидена възможност, в случай на необходимост от събиране на допълнителна информация, срокът за отговор да бъде удължен, но в рамките отново на законоустановения такъв при съобразяване на разпоредбите на чл.108 от ЗК. В този смисъл нито законът, нито въззивният съд с правните си изводи

са поставили в по-неблагоприятна ситуация застрахователното дружество в сравнение с административнонаказващия орган, в каквата насока са възраженията на касатора.

Настоящият състав на касационната инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, че нарушенията, извършени от застрахователя, не могат да се приемат за маловажен случай, тъй като при предявени претенции с № 0000-1000-02-20-7418 от 29.12.2022 г. от В. А. П. и от П. Й. П. и задължение за отговор до 20.01.2023 г., застрахователят се е произнесъл с повече от три месеца закъснение /с писма изх. № 4189 и с изх. № 4191 от 04.05.2023г. с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по застрахователна полица № BG/22/119001231494/. Предвид обстоятелството, че това е поредно такова нарушение от застрахователя, очевидно същият не е ревизирал поведението си и не е осъзнал отговорността, която е поел спрямо ползвателите на предоставените от дружеството услуги. Посочените от законодателя срокове обвързват пряко застрахователя и същият е длъжен да ги спазва, доколкото застрахованите лица са преживели дадено събитие, предмет на застрахователната полица, което е създавало определени грижи у тях. Именно поради това законодателят е преценил, че им се дължи отговор по предявените от тях претенции в определения срок, за да могат същите да възстановят направените извънредни разходи, за които дружеството е получило премия. Извършените от застрахователното дружество нарушения, макар и формални, не се отличават с обществена опасност по-ниска от обикновената и това е така, защото осъществяваната от тях дейност е не просто свързана с предоставянето на определена услуга, а се основава на поемането на ангажимент, че в даден момент, при настъпило застрахователно събитие, застрахованото лице би очаквало определени действия, които застрахователното дружество е поело задължение да извърши при сключването на застрахователния договор.

По изложените съображения, съдът счита, че не са налице твърденията в касационната жалба пороци на атакуваното решение и същото следва да се остави в сила като обосновано и постановено в съответствие със закона.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд - София град, XXVIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5463/27.11.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав, постановено по НАХД № 11440/2023 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА ЗК „Лев Инс“ АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.